

Kányási Katalin „arcképe”

Exupery, (a szent) pilóta úgy írta: „felelős vagyok a rózsáimért”. Ugyan úgy felelős lehetek Kányási Katalinért, Akit kislányként szelídítettem, s amikor önként vállalt tanulmányom írásához fogtam, a totál mámor miatt beleszaladtam egy előre nem pontosan látható mélységbe, ahol már vártak engem a kacérkodó démonok, akikkel ugyanis nem olyan egyszerű egyezkedni. Óvatosabb lettem, és így találtam meg a kivezető kijáratot: a megoldást... Nem életrajzi oldalról akarom őt megközelíteni, ám Kányási Katalin eddigi útját a Rejtelmes Erőkre ráfogni hiba lenne, ugyanis egy magasabb értelmezést időszerűnek érzek... Úgy tűnhet már nagyon korán irányt vett a titokzatos jövő felé? Valószínűleg. De mennyi véletlen akadály, lehetetlen ábránd, szunnyadó ütközések kellettek ahhoz, hogy látható legyen végre az a homályos emberi – Asszonyi vállalás, ami Németországig, a művészi kiteljesedéshez vezetett. Halkan vagy ordítva ki kell mondanom, hát ez kérem sokkal bonyolultabb figyelmet kíván. Ártatlannak tűnő messzeségből jött, lelki fogékonysággal megáldva, vágyódásai, akarata, nyughatatlan természetével önmaga előtt sem lehetett egyszerű. El kellett jutni a véletlennek tűnő bukásokhoz, a sorozatos akadályokig, a nagyon, nagyon kritikus megpróbáltatás ajtajáig. Innen már csak az elvont a virtuális megközelítés segíthet. Az idegrendszer egyszerre sérül és egyszerre épül a kedvező vagy kedvezőtlen irányba, s az Egyéni Sors kiváltsága kedvező lehet a művészetekhez. A felíveléssel egy időben újabb vágyak, újabb titkok, újabb törekvések özöne és felelőssége. Ösztönözni szeretném Kányási Katalint, s ha már eljutott álmai küszöbéhez, legyen szép belépése, önmagát képezve, kozmikus megérzéseinek engedve. Női szenzibilitása adva van, bízni lehet és kell a türelmes jóindulat! Esetleg hagyni kéne a MAJD-RA? Az isteni önkívületi állapot nélkül nincs semmi, egyszerre kell kívülről tudni nézni, majd léptéket tartani, nem szabad mindent az állandó pozitív transzállapotra bízni, állandóan ott lehet az igénytelenség

csapdája. Ez a művésznői mivolt, a határtalan szépségek, az alkotási vágyak röpítő ereje mégis-mégis saját belátásunkra van bízva, a mágikus energiákkal jó ha óvatosak vagyunk.

A Németországi történelem, a Középkori hiedelmek: vallás, tévhitek, babonák, eretnecség, boszorkányüldözés: a világmindenség felfedezései, a tudományok gyógyító Bölcsői, e Rajna menti világban Kölnntől - Düsseldorfig, Rómától a Francia olasz reneszánszig átölelően megjelenik a modern korok csúcstechnikájáig. A kozmikus beavatások az Élet állandó újraértelmezése mindez jó alapja lehet Katalin Kanyasi lelki-szellemi állapotához, vagyis a „KUNSZT”. Tehát ide plántálta magát ez a kedves-szép Kunsztmálerin. Küzd, keres kapcsolatokat, tanul és tapasztal, otthont teremt a gondolatnak, hogy bátrak legyünk erőnkhez felül is. Ez időben már kedvére, sajátosan berendez, átrendezi a hagyományos táji világszemléletet, átíró készségével Építészetet, ember-jelképi külsőt kölcsönöz, ösztönösen torzít, hozzáad, és elvesz kedélyállapota, megálmódásai szerint. A Német Művészeti project alkalmából a Magyarországi Kozmikus kapcsolat lehetőséget biztosít, hogy Katalint visszahozza, beemelje és bemutassa igazi szellemi vonzódását a Misztikus Asztrológiához: a Szaturnuszt (a Vadászat istene 30 évig tart egy fordulata) a PLANETEN IN DEUTSCHLAND anyagában őt is reprezentálja. Elképzelésem szerint a Saturnus mind 1000 gyűrűit önmaga köré festi, ujjaira, képzeletére álmódja, vonzó asszonyi létével csillagváltót bizonyítva...

Köszönöm és Tisztelettel köszöntöm a német-magyar,

távoli és közeli barátaimat, az olvasó érdeklődőket

Pataki János

2011. február.